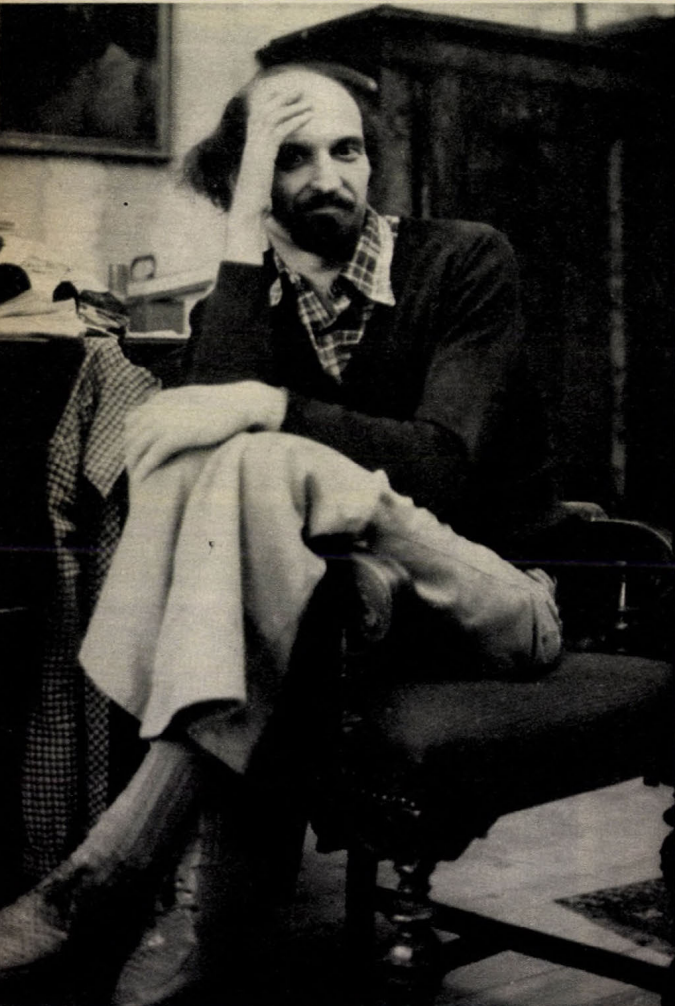

Keith Jarrett ● Szabados György

Charlie Mingus

A FOTÓMŰVÉSZ ARCKÉPE

Régen várt kiállításnak örvendezhetünk, barátai és művésztének tisztelői: *Fejes László*, Balázs Béla-díjas fotóművész jazzportréiből rendeztek kamarakiállítást a Fészek klub úgynevezett kerektermében.

Az esemény kulturális életünk kettős nyeresége, hiszen a jazzfotóművészet ritkán kap külön termet, Fejes pedig — aki ennek a világnak nemzetközi nevű mestere — már hosszú ideje nem szerepelt a fotókiállításokban nem szükködő vizuális rendezvényeken.

Ez a kiállítás azonban nem múló jelenlétét igazolja. Képei ismét meggyőznek mélyen emberi és szolidaris szemléletéről, a láttatás képességéről, és a szakmai tudás biztonságáról. A főként fekete bőrű muzikusalakokon, a megalázott és megdicsőült ember nagyszerűségét fedezi fel, örökíti meg és foglalja egy igaz értékrend keretébe. A lélek másállapotai sugároznak fel arcain, az elragadtatásé, a hité, gyönyörűségé, az éltető élményeké, s a szépség zálogáé: a szenvedésé, egy fényben úszó világ fekete lenyomatái gyanánt.

Az emberen át egymásba-összekapaszkodó világ rendezi el képein szépségbe a dolgokat, hasonlóképpen a zenéhez, mely — oly sok képzőművészhez hasonlóan — Fejesnek is egyik legdöntőbb ihletője lett.

A kiállításon felrémlt betegágya, mely nem engedte megjelenni, s a régi híres kép: Az Esküvő, ez a minden ízében súlyos mondanivalójú, nemzetközi sikert hozó fotó a 70-es évek elejéről, mely egyszer fordított csodát tett: mint kép, maga forralt fel muzsikát.

Vajha a többi, nagyszerű képet (a kisörpusztai sorozatot, a nem jazz tárgyú portrékat, az elsüllyedő, archaikus paraszti világról szólókat, vagy épp ezt Az Esküvőt) is együtt, egy méltó kiállításon láthatnánk!

Szabados György